

ЄЗЕРСЬКИЙ Ф.В.: – ПОТРІЙНА БУХГАЛТЕРІЯ

Фаріон І.В., гр. Б-13

Науковий керівник – канд. екон. наук, проф. Баранова А.О.
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Федір Венедиктович Єзерський (1836-1916) – економіст, представник бухгалтерської думки (великий теоретик і практик бухгалтерської справи). Головним його винаходом є створення абсолютно нової і досить оригінальної форми бухгалтерського обліку – т.зв. «потрійної». Загальновідомим є той факт, що традиційний бухгалтерський облік не вміє представити інформацію про фінансові результати діяльності господарюючого суб'єкта в будь-який момент часу. Такий результат можливо отримати тільки після складання балансу. В той же час, необхідно враховувати те, що між звітної датою по балансу і датою його складання проходить певний час. Таким чином, говорити про оперативність інформації про фінансові результати не доводиться. Федір Венедиктович намагався вирішити завдання з відстеження в реальному масштабі часу успішності роботи підприємства. Єзерський зазначав, що облік покликаний відображати результати комерційної діяльності день за днем, як би показуючи співробітникам пройдений ними шлях за кожен окремий період роботи. Під час своїх досліджень він прийшов до необхідності створення нової форми бухгалтерського обліку, яка забезпечувала б здатність підраховувати прибуток після кожної господарської операції. Основні ідеї нової форми Єзерський виробив вже до кінця 60-х років XIX століття, а в 1870 році в Дрездені видав книгу під назвою «Перший публічний досвід нової системи». Головну свою працю під назвою «Обмани, збитки і помилки, що ховаються в вірних балансах подвійний - італійської системи рахівництва і відкриваються ознаки вірності потрійної системи» Єзерський випускає в 1876 році. У цих книгах він виклав основні принципи «потрійної бухгалтерії». Федір Венедиктович вказував на те, що бухгалтерський облік штучно розділений на аналітичний (живий) і синтетичний (мертвий). Усі факти фінансово-господарської діяльності підприємства спочатку відображаються в «живому» обліку, а потім узагальнюються в «мертвому». При цьому, помилки, допущені в аналітичному обліку, неможливо виявити, аналізуючи синтетичну звітність.